

ОТ АВТОРА НА „КРАДИ КАТО АРТИСТ“

ПОКАЖИ СВОЕТО ТВОРЧЕСТВО

10 НАЧИНА ДА СПДЕЛИШ РАБОТАТА СИ И ДА БЪДЕШ ЗАБЕЛЯЗАН

ОСТИН КЛИЪН

AMG
PUBLISHING

НОВИ НАЧИНИ ДА ДЕЙСТВАШ ----- 1

① НЕ Е НУЖНО
ДА СИ ГЕНИЙ ----- 6

② МИСЛИ ЗА ПРОЦЕСА, НЕ ЗА РЕЗУЛТАТА ___ 30

③ СПОДЕЛЯЙ НЕЩО МАЛКО
ВСЕКИ ДЕН ----- 44

④ ОТВОРИ СТАЯТА СИ
СЪС СЪКРОВИЩА ----- 70

- ⑤ РАЗКАЗВАЙ ДОБРИ ИСТОРИИ ----- 88
- ⑥ УЧИ ДРУГИТЕ НА ОНОВА, КОЕТО ЗНАЕШ___ 110
- ⑦ НЕ СЕ ПРЕВРЪЩАЙ
В ЧОВЕШКИ СПАМ ----- 120
- ⑧ НАУЧИ СЕ ДА
ПОЕМАШ УДАРИ ----- 146
- ⑨ ПРОДАВАЙ СЕ ----- 158
- ⑩ СПРИ СЕ НА ЕДНО МЯСТО_____ 180

„Креативността не е
талант. Тя е начин на
действие.“

Джон Клийз

НОВИ НАЧИНИ ДА ДЕЙСТВАШ

Когато имам честта да говоря пред читатели, най-честият въпрос, който ми задават, е за саморекламата. „Как да покажа нещата си? Как да бъда забелязан? Как да намеря своята аудитория? Как го правите?“

Мразя да говоря за саморекламата. Комикът Стив Мартин е известен с това, че отклонява такива въпроси със следния съвет: „Бъдете толкова добри, че да не могат да ви игнорират“. „Ако просто се фокусирате върху това да бъдете наистина добри – казва Мартин, – хората сами ще идват при вас.“ Напълно съм съгласен: всъщност не вие намирате публика за работата си, публиката ви намира. Но не е достатъчно да бъдете добри.

За да ви открият, трябва да сте откриваеми. Според мен съществува лесен начин да изложите работите си и да ги направите откриваеми, докато се концентрирате върху това да станете наистина добри.

Почти всички хора, от които се интересувам и от които се опитвам да открадна нещо, независимо от професията им, са си изградили навик за споделяне. Тези хора не си шушукат по партита, твърде заети са за това. Обикалят студиата, лабораториите или кабинетите си, но вместо да пазят работата си в пълна тайна и да се отнасят към нея като към скрито съкровище, те я показват в интернет и периодично публикуват части от произведенията, идеите и нещата, които учат. Вместо да си губят времето в търсене на контакти, те се възползват от възможностите на мрежата. Като споделят щедро идеите и знанията си, често привличат публика, от която могат да се възползват, когато им потрябва – за приятелство, обратна връзка или покровителство.

Исках да създам нещо като ръководство за начинаещи за този тип дейност и ето какво се получи: книга за хора, които мразят самата идея за самопромотиране. Една алтернатива, ако щете, на самопромотирането. Ще се опитам да ви науча как да мислите за работата си като за безкраен процес по начин, който привлича хора, които може да се заинтересуват от нея. Ще ви покажа и как да се справяте с плюсовете и минусите от това да показвате себе си и работата си на света. Ако „Кради като артист“ е книга за присвояване на влияние от другите, тази книга е за влиянието, което оказвате, като позволявате да крадат от вас.

Представете си, че следващият ви шеф не трябва да чете представянето ви, защото вече е чел блога ви. Представете си, че сте ученик и че първата ви презентация е за проект, който сте публикували онлайн. Представете си, че губите работата си, но разполагате с голям кръг от хора, които са запознати с това, което правите, и са готови да

Да създадеш нещо

е дълг,
несигурен процес.

Човекът,

който го прави,

трябва да покаже

творчеството

си.

ви помогнат да си намерите нова. Представете си, че превръщате страничен проект или хобито си в професия, защото имате последователи, които ви подкрепят.

Или си представете нещо по-просто и също толкова удовлетворяващо: да отделяте по-голямата част от времето, енергията и вниманието си в практикуване на занаят, в учене на търговия или управление на бизнес, което ви дава възможността да привлечете хора, споделящи интересите ви.

Всичко, което трябва да направите, е да представите творчеството си.

НАМЕРИ СИ СЦЕНИЙ

„Дай това, което имаш.
За някого може да е повече
и от най-смелите ти представи.“

Хенри Уадсуорт Лонгфелоу

Съществуват много вредни митове за креативността, но един от най-опасните е този за „самотния гений“: личност със свръхчовешки талант се появява от нищото в определени моменти от историята, необременен от влияние и ситуации, в директна връзка с Бог или с музите. Когато дойде вдъхновението, го удря като светкавица, в главата му светва крушка и той прекарва остатъка от дните си, като се труди в ателието си, оформя идеята си в завършен шедевър, който представя пред света под звуците на фанфари. Ако вярвате в мита за самотния гений, творчеството е антисоциален акт, осъществяван само от единици велики гении – основно мъртвци като Моцарт, Айнщайн или Пикасо. Останалите от нас трябва да стоят настрана и да благоговаят пред постиженията им.

Има по-здравословен начин да мислите за творчеството, който музикантът Брайън Ино нарича „сценич“. В този модел великите идеи често се раждат от група творчески личности –

артисти, куратори, мислители, теоретици и други
влиятелни личности, които създават „екосистема
от таланти“. Ако се възгледате в миналото, ще
видите, че много от тези, които смятаме за
самотни гении, всъщност са били част от „група
хора, които са се подкрепяли един друг, наблюдавали
са работата си, копирали са един от друг, крали са
идеи и са допринасяли със свои“. Сценният не отнема
от постиженията на тези велики хора, просто
потвърждава, че добрата работа не се появява във
вакуум и че в някакъв смисъл креативността винаги
е сътрудничество, резултат от свързването на
умовете.

Това, което харесвам в идеята за сценния, е, че отваря
пространство в историята на творчеството
за нас, останалите: хората, които не се смятаме
за гении. Да бъдеш важната част от сцениен не
е непременно свързано с това колко умен или
талантлив си, а с това как допринасяш – идеите,
които споделяш, качеството на връзките, които
правиш, и разговорите, които водиш. Ако забравим

за гения и мислим повече за това как да подхранваме и да допринасяме за сценния, можем да приспособим своите и очакванията на обществата, в които искаме да ни приемат. И да спрем да питаме какво могат да направят другите за нас и да започнем да се питаме какво можем ние да направим за тях.

Живеем във времена, в които е по-лесно от всякога да се присъединиш към сцений. По същество интернет е множество, свързани помежду си сцении, неограничени от физическата география. Блогове, социални медии, имейл групи, платформи за дискусии, форуми – всички те са едно и също: виртуални сцении, където хората могат да повисят, да поговорят за нещата, които ги интересуват. Без помпозност, без икономи, без ограничения за влизане. Няма нужда да бъдете богати, няма нужда да бъдете известни и няма нужда да имате лъскава биография или диплома от скъпо учебно заведение. Онлайн всички – артистът и кураторът, майсторът и чиракът, експертът и аматьорът – имат възможността да допринесат с нещо.